

204. Gēte satus nostra, seu cum canit agmina versu:
Seu lepidō dulces promit modulamine ludos.
Heu venerande caput, si me non omina fallunt,
Viues, perpetuum viues, date myrtea Vati
Serta Deæ, Phœboq̃ sacer sit nomine vestro.
Salve Schesæi, nullum moritura per æuum,
Musa; iterum salve, nec cæptos desere cursus.

Vitebergæ mense
Aprili. Anno
M. D. LXXI.

FINIS.

205.
2
Ceo.
3
CARMEN
ΠΡΟΠΕΜΠΤΙΚΟΝ
GENEROSO AC NOBILI VIRO

D. CASPARO HORVAT A CZIPCZ PAN-

nonio Vitebergæ in Italiam profecturo,

Mense Aprili die S. Georgij Anno.

1564. Domino sibi charo
atq̃ colendo.

Scriptum

A

BENEDICTO BATHYZI
PANNONIO.

PROVERB. 5.

Habitator cæli Deus, fœlix reddat iter vestrum
Et Angelus eius adiungat se vobis comitem.

VITEBERGÆ.

Excudebat Petrus Seitz.

1564.

14109
Junt. 14. 109

Littore ab Albiaco quoniam discedere cogit
 Te Caspar generose, mihi charum atq; colendum,
 Dulcis amor studij, quo flagrans omnia perfers,
 Nec temagna via remorantur tædia longæ,
 Sed cupis Italiam musarum visere fontem:
 Accipe nunc igitur pignus tibi carmen amoris.
 Quæ peregrinanti prosint volo dicere paucis
 Sitq; viatori pars hæc quàm commoda veris.

Summe parens rerum cæli terreq; creator,
 Tu mihi Principium, tu finis carminis esto,
 Tu Deus omnipotens, summi regnator olympi
 Aspice nos oculis & pectora nostra benignis,
 Te solum auxilium nobis ex poscimus omnes.
 Christe faue cæptis oro sanctissime nostris,
 Tu mihi certa salus, placido ergo respice vultu,
 Tu rege conatus nostros, nostrosq; labores.
 Spiritus alme faue miserorum summa voluptas,
 Respice tu mentem, menti q; illi bere nostræ,
 Tu foveas animum radianti lumine nostrum,
 Vt sint grata tibi quæ sum dicturus amico.

Grammina iam redeunt campis florentia pulchra
 Sylva viatori ramis flolentibus apta est, (ris,
 Flores præbet ager, quibus arridere videtur

Cunctis, dona Dei, qui talia sæpè tuentur,
 Et simul in pectus suaues infundit odores.
 Delectant oculos herbæ recreant animumq̃,
 Sæpè leuant morbos capitis, pelluntq̃ venenum:
 Nam latet in minimis aliquando vel optima virtus
 Herbis, quas voluit fieri medicamina cunctis
 Conditor omnipotens, hominum seruator & author,
 Quas utinàm possent homines cognoscere certò,
 Addere corporibus vires, & languida membra
 Curarent, miseri possent & viuere multum
 At nunc herbarum est ignota potentia multis
 Corpora nec sanant hominum, virtus quoq̃ rara est
 Illarum, medicis quæ nunc certò sit medicamen,
 Per multos hominum vix est deprensa dolores,
 Corpora sæpè dedere neci mortalia diræ,
 Viuere quæ possent, si tunc curata fuissent,
 NAM medico ignaro, misero nil tristius ægro,
 Qui benè morborum causas discernere nescit,
 CARIVS at docto poterit nil terra creare:
 At mihi propositum non est memorare medelas
 Dicere sed paucis, sequitur quæ sponte voluptas,
 Qui cupiunt campos & syluas visere vere,
 Omnia quando virent, & ceu ridere videntur.

Est odor in syluis, odor est quoq̃ gratus in agris,
 Frondibus illa viatori aspirat refoletq̃,
 Floribus iste refertus adest, cupidos hominumq̃
 His oculos mulcet, curas animoq̃ repellit,

Sylua

Sylua refert auium cantus sunt qui auribus aptj,
 Vmbra sylua dabit frondentibus optima ramis,
 Vmbra quies grata est, æstiuo tempore lassis,
 Vmbra viatorem magno defendit ab æstu,
 Vmbra potest ipsi dulcemq̃ in fundere somnum
 Vmbra potest dictis multò dare commoda plura,
 Quæ nec me fugiunt, nam sunt notissima, sed iam
 Nec volo nec possum nunc commoda dicere cuncta,
 Nec locus iste vacat, nec tempus sufficit, illa
 Carmine dicendi, non hanc mea Musa recenset
 Quanta, viatorem circundat, tempore verno
 Vndiq̃ commoditas, sequitur penè ipsa voluptas
 Quæ me vix etiam paucis tetigisse satis sit.

Carpe viam gaudens igitur, qui visere terras,
 Vrbes & populos, mores ac noscere leges.
 Affectas cupidus, studiosè & discere multa:
 Commoditas nunc omnis adest modò perfice cursum,
 Vt saluus cæptum peragens iter atq̃ reuersus
 Gaudia percipias Patriæ post magna, quiescens.

Omnibus hæc volui, cupientibus ire peregrè
 Dicere nunc breuiter, quibus addat reliqua quisq̃
 Commoda, quanta putat, rursus quantosq̃ dolores,
 Difficile est tantos paucis numerare labores,
 Vsus innumeros rursus recitare laborum.
 Sydera qui cæli numeraret signaq̃ cuncta,
 Grammina qui posset pulchra & florentia campi,
 Sylvarum aut frondes aut candida lilia agrorum:

A 3

Is

210. *Is numerare via posset iam commoda longæ,
His simul adiunctos multos magnosq; labores.
Ad te conuertor generose ô Caspare rursus,
Qui mihi semper eras dilectus tempore ab illo,
Quo studio magno flagrantis dulcis amore
Spumiferi optatam peruenimus Albis ad urbem,
Gratasq; Albiacas Musas, monumentaq; pulchra
Pignora doctorum, quæ nunc superesse videmus.
Talia nunc reputo, multoq; hic plura reuoluo
Mente mea tacite, quæ tu conferre solebas
Multa in me factis, placidis verbis quoq; multa.
Quæis utinam possem dignas tibi reddere grates,
Reddere non possum, fateor, sed semper habendas
Esse animo duco, tantisper Spiritus iste
Dum fouet hos artus, & frigida membra relinquet
Et laudes celebrare tuas multisq; referre,
Absens absentis, cupio comitante salute.
Quos, utinam possem digno nunc reddere versu
Conatus animi, & celebri, tua facta, camæna,
Charam iam canerem patriam dulcesq; parentes,
Et genus illorum cum factis iungere vellem,
Hæc ubi dixissem, posuissem & nobile nomen
Præclare factis celebratum, tempore duro
Principibus notum, populo rebusq; secundis,
Magnanimumq; patrem fecit mens conscia recti,
Mens pura, intemerata fides, sine crimine vita,
Principe digna fuit cuius sententia magno,*

Nempe

211. *NEMPE mori præstat, quàm Turcis uiuere seruū
Clarus erat bello factis, dictis quoq; clarus.
Hanc tibi mensuram gratum est superare paternam
Cum faueas Musis superasti aliquando parentem,
Factis non æquas, cernas si bellica facta,
Cum tantum in studijs semper verseris honestis
Quorum sensisti iam ingentia commoda sæpè,
Magnus eras illis, & honore insignis ibidem
Exaltatus eras, altaq; in sede locatus,
Omnibus his, sed tu (quod rarum est) sponte relictis
Duxisti rebus studia anteferenda caducis,
Factus es exemplar dominis, multisq; patronis,
Atq; viam studijs monstrasti Caspare docte,
Egregios iuuenes hortentur hæc tua facta,
Tædia multa viæ spernens, bis viscera Musas
Littoris Albiaci voluisti harumq; magistros,
Artibus ingenuis posses te ornare & honestis,
His animo imbuto, & iacto fundamine firmo
Firmo & saluifico, docuit quod regula Christi:
QVÆRITE mortales imprimis quærite regnum
Christi & iustitiam veram, tunc cætera sponte
Multa simul fient dulcissima, plura sequentur,
Iam cupis Italiam studiorum visere fontem
Italiam patriam Musis linguisq; dicatam
Italiam rerum dominam, ubi dicitur esse
Roma caput mundi, generosum nomine Roma
Italiam celebrat Musarum maxima turba,*

Italiam

*Italiæ notum est, toti orbi nobile nomen,
 Italiam cupiunt iuvenesq; senesq; videre
 Urbibus Italicæ terræ ante ferenda nec ulla est,
 Quas ut pertingas felix comitante salute
 Tu generose mihi memorandèq; Caspære semper,
 Æterni auxilium diuinum numinis oro.*

*Spiritus alme preces cum Christo suscipe nostras
 Tu pater omnipotens, pulchriq; habitator olympi
 Audi, stellifero è cælo qui fulmina torques,
 Dirige tu gressus, monstra vestigia eunti,
 Da Deus auxilium finemq; impone labori,
 Tu dux Christe, viæ gressus tu dirige cæptæ,
 Da reditum rursum ad patriam charamq; parentem
 Principibus charum rursus facias, tibi grates
 Æternum venerans, ut possit reddere dignas.*

*Talia sæpè precor, dum optatam tangere metum
 Tu potes, auxilio diuino, Caspære chare
 Fidens omnipotentis, qui te fallere nescit.
 Ergo carpe viam gaudens, alijsq; vale dic
 Omnibus hîc dominis, socijs, charis quoq; amicis,
 Tempore qui cuperent tecum vnâ viuere longo,
 Nos etiâ vobis hîc commendamus amorem,
 Quem volui ex animo, tenui celebrare camæna,
 Quæ quamuis ornata nec est, tamen esse putato,
 Sisq; memor semper nostri, nostri quoq; amoris
 Caspære docte, vale. nec non benè Paule valet.*

F I N I S.

IMMOLATIO ISAAC.

**AUTORE
ANTONIO PROBO.**

VVITEBERGÆ
Excudebat Iohannes Schwertelius.
Anno M. D. LXVI.

T. 8 - 1631^a

